

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	4017200674
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4017200674.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2017 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného K. J., pre zločin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 233 ods. 2 veta prvá Trestného zákonníka Českej republiky formou spolupáchateľstva podľa § 23 Trestného zákonníka Českej republiky, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 15. novembra 2017, sp. zn. 2Ntc/24/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. J. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 15. novembra 2017, sp. zn. 2Ntc/24/2017, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného K. J., nar. XX. C. XXXX v E., trvale bytom obec H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Benešove zo dňa 3. novembra 2014, sp. zn. 2T 161/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe zo dňa 14. januára 2015, sp. zn. 2To 521/2014, vo výmere 5 (päť) rokov, a uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. marca 2017, sp. zn. 2Ntc/19/2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2017, sp. zn. 5 Urto 4/2017 a rozsudkom Okresného súdu České Budějovice z 8. novembra 2012, sp. zn. 5T 56/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviach zo dňa 30. januára 2013, sp. zn. 3To 10/2013 vo výmere 38 (tridsaťosem) mesiacov a uznaný rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2017, sp. zn. 4Ntc/35/2016 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. apríla 2017, sp. zn. 5 Urto 3/2017.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním z 20. novembra 2017. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na skutočnosť, že súd si pred rozhodovaním o jeho návrhu na podmienéčné prepustenie nevyžiadal hodnotenie jeho osoby počas výkonu trestu odňatia slobody vo väznici v Znojme, ktorá mu v

záverečnom hodnotení jeho osoby pred odovzdaním z Českej republiky na Slovensko vo všetkých bodoch odporučila prepustiť ho na slobodu (toto hodnotenie bolo vypracované z dôvodu, že v čase odovzdania mal nárok na podmienené prepustenie). Ďalej poukázal na to, že v zmysle zákona je správanie odsúdeného potrebné vyhodnotiť počas celého trestu odňatia slobody, nielen počas posledných piatich týždňov, ktoré strávil v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca a z tohto dôvodu mu tento ústav ani nemal písať hodnotenie, ale mal požiadať krajský súd o hodnotenie z iných ústavov (konkrétne z väznice Znojmo). Odsúdený namietol tiež skutočnosť, že prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí poukazoval na jeho minulosť, pričom v zmysle judikatúry toto nemôže byť dôvodom zamietnutia žiadosti o podmienené prepustenie. Zástupca ústavu na výkon trestu si spisový materiál týkajúci sa osoby odsúdeného študoval počas cesty na verejné zasadnutie a s odsúdeným sa poznal možno jednu minútu, čo podľa odsúdeného rozhodne nemožno považovať za dostatočný čas na jeho poznanie. Každý odsúdený má právo na to, aby dostal šancu preukázať pred súdom svoju nápravu počas výkonu trestu odňatia slobody a tým súdu dokázal, že je pripravený žiť poctivým životom. Uvedeným postupom krajského súdu a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca sa odsúdený cítil ukrivdený a z tohto dôvodu požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby si vyžiadal hodnotenie jeho osoby aj z väznice Znojmo, na základe tohto hodnotenia posúdil jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a dospel tak k spravodlivému rozhodnutiu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je teda okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmieneného prepustenia, ktorá u odsúdeného bola naplnená) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmieneného prepustenia).

Je však potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmienené prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmieneného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a tiež i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené

pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdený K. J. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmienenej prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmienenej prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jeho osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Na preskúmanie splnenia materiálnej podmienky podmienenej prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného si Krajský súd v Nitre vyžiadal odpis z registra trestov na odsúdeného (č. l. 11 - 16 spisu), hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca (č. l. 21 - 22 spisu) a hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (č. l. 22 - 23 spisu). Pokiaľ odsúdený namieta skutočnosť, že súd si vyžiadal len jeho hodnotenie z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, kde vykonával trest len veľmi krátku dobu, uvedené sa nezakladá na pravde, keďže podklad pre rozhodnutie krajského súdu tvorilo okrem hodnotenia tohto ústavu aj hodnotenie z väznice Příbram, čo je zrejmé zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 15. novembra 2017, ko aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia.

Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca vo svojom hodnotení neodporučil podmienenej prepustenie odsúdeného, keďže tento iba čiastočne preukázal splnenie podmienok na podmienenej prepustenie. Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, a to z dôvodu nezamestnanosti a pchania trestnej činnosti v minulosti. Riaditeľ ústavu poukázal aj na stredné riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného.

Vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti trest odňatia slobody odsúdený vykonáva, ako aj z jeho sklonov k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, nakoľko odsúdený sa už 8-krát dopustil trestnej činnosti, z čoho možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti (poukazujúc pritom na skutočnosť, že odsúdený už v minulosti bol podmienenej prepustený z výkonu trestu odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Příbram z 15. januára 2014, sp. zn. OPp 223/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe z 31. januára 2014, sp. zn. 14To 60/2014, avšak v skúšobnej dobe podmienenej prepustenia sa neosvedčil a uznesením Okresného súdu Příbram bolo rozhodnuté o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody), najvyšší súd dospel k záveru, že v súčasnom štádiu neboli u odsúdeného splnené podmienky na to, aby mohol byť z výkonu trestu odňatia slobody podmienenej prepustený.

Odsúdenému bola už minulosti poskytnutá šanca v podobe podmienenej prepustenia preukázať, že na slobode bude viesť riadny život, pričom túto šancu nevyužil a v skúšobnej dobe sa dopustil trestnej činnosti, pričom bolo rozhodnuté o nariadení výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Táto skutočnosť rozhodne nesvedčí o dôvodnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život.

Tieto skutočnosti, podľa názoru najvyššieho súdu, poskytujú vo svojom súhrne dostatočný podklad na posúdenie či odsúdený splnil i materiálnu podmienku vyžadovanú na podmienenej prepustenie a to bez nutnosti podrobnejšie sa zaoberať hodnoteniami na odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody na území Českej republiky.

Vychádzajúc z uvedených skutočností najvyšší súd (rovnako ako krajský súd) konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmienenej prepustenia, nakoľko došlo v jeho prípade k výkonu dvoch tretín uloženého nepodmienenej trestu, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

